

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/101/2017
Identifikačné číslo spisu: 1413213278
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1413213278.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. V. C., bývajúceho v N., zastúpeného JUDr. Jurajom Bilickým, advokátom, so sídlom v Nitre, Farská 8, proti žalovanej Slovenskej inšpekcii životného prostredia - ústredie, so sídlom v Bratislave, Jeséniova 17D, IČO: 00 156 906, zastúpenej Doc. JUDr. Eubomirom Fogašom, CSc., advokátom so sídlom v Bratislave, Kýčerského 5, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 9 Cpr 1/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2016 sp.zn. 8 CoPr 8/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej priznáva náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. januára 2015 č.k. 9 Cpr 1/2013-241 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou zo strany žalovanej podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien (ďalej len „zákon č. 400/2009 Z.z.“) doručenej mu 4. marca 2013 a náhrady mzdy titulom neplatného skončenia tohto pomeru za obdobie od 1. júna 2013. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 1 046,18 eur na účet právneho zástupcu do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa pracovnej zmluvy z 1. decembra 1991 č. 1734/R/91 a jej nasledujúcich zmien žalobca od 16. decembra 1991 (nástup do práce) vykonával u žalovanej funkciu hlavný radca - inšpektor na Inšpektoráte životného prostredia Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor inšpekcie ochrany vôd. Dodatkom č. 1 z 24. apríla 2012 k služobnej zmluve z 3. marca 2005, číslo 700 - 11390/101/2012/Mac bol žalobca s účinnosťou od 1. mája 2012 dočasne preložený bez jeho súhlasu na vykonávanie štátnej služby na určený čas (najdlhšie na šesť mesiacov) z dôvodu dočasného doplnenia personálne oslabeného Odboru integrovaného povolaťovania a kontroly na IŽP Bratislava, Stále pracovisko Nitra do funkcie hlavný radca

- inšpektor. Počas trvania tohto dočasného preloženia bola rozhodnutím generálneho riaditeľa č. 5/2012 s účinnosťou od 17. októbra 2012 o zmene systemizačnej štruktúry Slovenskej inšpekcie životného prostredia (ďalej len „SIŽP“) táto zmenená tak, že v organizačnej zložke SIŽP na IŽP Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor inšpekcie ochrany vôd bol znížený počet štátnozamestnaneckých miest o jedno štátnozamestnanecké miesto, a to v platovej triede 8 s funkciou hlavný rada - inšpektor. Súčasne bol v organizačnej zložke SIŽP na IŽP Bratislava, Odbor inšpekcie ochrany vôd zvýšený počet štátnozamestnaneckých miest o jedno štátnozamestnanecké miesto, a to v platovej triede 8 s funkciou hlavný rada - inšpektor. Výkonaním zmeny systemizačnej štruktúry v SIŽP bol poverený JUDr. V. R., riaditeľ Osobného úradu SIŽP. Súd prvej inštancie uviedol, že rozhodnutie o tejto organizačnej zmene, prerokované s príslušným odborovým orgánom, nemožno považovať za právny úkon, preto ho súd nepreskúmaval, pretože ide o autonómny akt riadenia, ktorý môže zamestnávateľ realizovať podľa svojich potrieb. Rovnako je len na zamestnávateľovi, ktorému zamestnancovi po vykonaní organizačnej zmeny a zmene systemizačnej štruktúry v dôsledku jeho nadbytočnosti dá výpoveď. Generálny riaditeľ žalovanej mal právomoc organizačnú zmenu vykonať. Žalobca bol po dlhotrvajúcej práceneschopnosti (od 19. októbra 2012 do 3. marca 2013) služobne nezaraďený, pretože sa skončilo jeho dočasné preloženie na inom odbore a na základe uvedenej organizačnej zmeny bolo zrušené funkčné miesto v organizačnej zložke, kde pracoval pred preložením. Preto bolo po jeho nástupe do práce 4. marca 2013 potrebné riešiť jeho služobné zaradenie. Dňa 4. marca 2013 sa konalo rokovanie, na ktorom bol žalobca oboznámený s predmetnou organizačnou zmenou a bolo mu ponúknuté trvalé preloženie na voľné štátnozamestnanecké miesto v stálej štátnej službe na IŽP Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor integrovaného povoľovania a kontroly v platovej triede 8 vo funkcii hlavný rada - inšpektor. Žalobca neprijal ponuku trvalého preloženia na voľnú pozíciu, trval na zotrvaní na pôvodnom funkčnom mieste, čo však pre jeho zrušenie nebolo ďalej možné. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením žalovanej, že žalobca si musel byť vedomý toho, že ak ponúknuté voľné miesto neprijme, pričom na zváženie prijatia ponuky mal rovnaké podmienky ako iní pracovníci v rovnakej situácii, bude mu daná výpoveď. Žalobca súhlas s ponúknutým trvalým preložením nevyslovil ani neskôr. Žalovaná so žalobcom skončila štátnozamestnanecký pomer výpoveďou, doručenou mu 4. marca 2013, podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. s tým, že tento končí uplynutím výpovednej doby, ktorá začne plynúť od 1. apríla 2013 a skončí 31. mája 2013. Prerokovanie výpovede s odborovým orgánom (ZO SLOVES SIŽP) sa uskutočnilo pred jej doručením žalobcovi 4. marca 2013 a tento nemal voči nej námietky. Podľa názoru súdu prvej inštancie výpoveď obsahovala všetky formálne náležitosti, vrátane presne vymedzeného výpovedného dôvodu, je platná, a preto štátnozamestnanecký pomer žalobcu u žalovanej skončil uplynutím výpovednej doby, t.j. 31. mája 2013. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. júna 2016 sp.zn. 8 CoPr 8/2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 87,50 eur do troch dní. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie platnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu - výpoveďou zo 4. marca 2013 z dôvodu nadbytočnosti v dôsledku organizačnej zmeny vykonanej rozhodnutím č. 5/2012 a dospel k správnym skutkovým záverom. Na ich základe vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 400/2009 Z.z. a dôvody vedúce k zamietnutiu žaloby odôvodnil v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie považoval odvolací súd za správne v celom rozsahu, preto sa stotožnil aj s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, tieto si v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkázal. Za nedôvodnú preto považoval námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie ešte uviedol nasledovné skutočnosti. Súd prvej inštancie správne zameral dokazovanie v predmetnej veci na zisťovanie, či žalovaná rozhodla o zrušení štátnozamestnaneckého miesta žalobcu, či mala pre štátneho zamestnanca iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, resp. či žalobca súhlasil s trvalým preložením v služobnom úrade, prípadne, či sa s ním nedohodla inak, a tiež či boli dodržané aj ďalšie náležitosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, najmä pokiaľ ide o jeho prerokovanie s odborovou organizáciou, všetko vo vzťahu k výpovednému dôvodu vymedzenému vo výpovedi zo 4. marca 2013. Na základe vykonaného dokazovania správne súd prvej inštancie ustálil,

že žalovaná rozhodnutím č. 5/2012 generálneho riaditeľa zo 17. októbra 2012, ktorým v organizačnej zložke SIŽP, IŽP Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor inšpekcie ochrany vôd znížil počet štátnozamestnaneckých miest o 1 miesto v platovej triede 8 s funkciou hlavný radca-inšpektor a o miesto s rovnakou špecifikáciou bol zvýšený počet štátnozamestnaneckých miest na SŽIP, IŽP Bratislava, Odbor inšpekcie ochrany vôd, zrušil dňom 17. októbra 2012 trvalé štátnozamestnanecké miesto žalobcu, ktorý následne, po návrate z dlhodobej práceneschopnosti, ponúknuté voľné miesto u žalovanej na Odbore integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra, kde si plnil služobné povinnosti po dobu dočasného pridelenia pred práceneschopnosťou, neprijal, preto mu žalovaná, po predchádzajúcom prejednaní 4. marca 2013 odborovým orgánom, doručila 4. marca 2013 výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dokazovanie navrhnuté žalobcom (znalecké dokazovanie znalcom z odboru elektrotechnika - informačné technológie, odvetvie počítačové programy a riadiaca a výpočtová technika) bolo nadbytočné a nehospodárne, keď z vykonaného dokazovania celkom jednoznačne vyplynulo, že predmetné rozhodnutie o organizačnej zmene bolo vydané 17. októbra 2012, teda nie spätne, ako to nedôvodne tvrdil žalobca. Stotožnil sa tiež so záverom súdu prvej inštancie, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru daná žalobcovi je platným právnym úkonom, keď boli splnené všetky formálne, obsahové i všetky ďalšie podmienky, ktoré zákon o štátnej službe vyžaduje pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b/, nakoľko trvalé miesto žalobcu bolo zrušené, ponúknuté voľné miesto na Odbore integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra, teda v mieste jeho bydliska, neprijal a výpoveď bola vopred prerokovaná s príslušným odborovým orgánom. Nedôvodná je tiež námietka žalobcu týkajúca sa poskytnutia mu časového priestoru na prijatie ponuky voľného miesta a v tejto súvislosti konania žalovanej v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd dal do pozornosti, ako na to poukázala aj žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 281/2011 z 24. augusta 2011 a jeho záver, že nejde o nedovolený nátlak zamestnávateľa, ani o zneužitie výkonu práva na ujmu zamestnanca, ak zamestnávateľ po oznámení rozhodnutia o zmene organizačnej štruktúry prijatej príslušným orgánom dá zamestnancovi na výber, či naďalej zotrvá v pracovnom pomere a prijme inú pre neho vhodnú prácu alebo s ním bude pracovný pomer skončený výpoveďou z organizačných dôvodov, keď zamestnanec síce môže subjektívne pociťovať sled týchto krokov ako určitý nátlak a môže to u neho vyvolávať stres, avšak nejde o taký objektívne existujúci stav, ktorý by vylučoval slobodu jeho vôle. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca podľa § 421 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktoré v súlade s ustanovením § 432 ods. 1 C.s.p. odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu tak, že určí, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu zo strany žalovanej výpoveďou je neplatné a prizná mu náhradu mzdy za obdobie od 1. júna 2013. Dovolačím dôvodom podľa § 432 ods. 2 C.s.p. vymedzil nasledovne: K otázke splnenia hmotnoprávnych podmienok na uplatnenie výpovedného dôvodu podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. uviedol, že nesúhlasí so záverom odvolacieho súdu (vysloveným na strane 6 odôvodnenia jeho rozsudku), že boli splnené všetky podmienky pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, pretože odvolací súd správnu právnu normu nesprávne interpretoval, a to z dôvodu, že k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta z uvedených dôvodov de lege nedošlo. Odvolací súd teda nesprávne právne posúdil splnenie podmienky pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, keď premiestnenie štátnozamestnaneckého miesta na iné pracovisko považoval za jeho zrušenie. Okrem toho zastával názor, že odvolací súd nesprávne právne posúdil splnenie podmienky pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru tým, že za predpoklady použitia výpovedného dôvodu podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. považoval organizačnú zmenu, nadbytočnosť štátneho zamestnanca a príčinnú súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou. Hmotnoprávne podmienky výpovedného dôvodu výpovede podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. sú presne vymedzené a nie sú totožné s podmienkami uvedeným v ustanovení § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Mal za to, že organizačná zmena, premiestnenie štátnozamestnaneckého miesta na iné pracovisko, nadbytočnosť a príčinná súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou nemá právnu relevanciu pri posudzovaní hmotnoprávnych

podmienok skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. Predmetná výpoveď na jednej strane sa síce odvoláva na § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z., ale na strane druhej jej slovné vymedzenie odkazuje na výpovedné dôvody podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Preto považoval predmetnú výpoveď za neurčito vymedzenú, v ktorej nie je uvedené ustanovenie § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z., teda to, že žalovaná použila pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveď. Podľa jeho názoru tiež odvolací súd nesprávne interpretoval (§ 35 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) jeho písomné vyjadrenie v zázname zo 4. marca 2013, pretože nemožno stotožňovať „nevyjadrenie súhlasu“ s „vyjadrením nesúhlasu“. Potom nesprávne právne posúdil splnenie podmienky pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. Nestotožnil sa s názorom odvolacieho súdu, keď konanie žalovanej v súvislosti s ponukou voľného miesta nepovažoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Zdôraznil, že v konaní viackrát poukázal na motív prijatia organizačnej zmeny a na skutočné dôvody pre výpoveď, ktorými sa odvolací súd náležite nezaoberal. Vyjadril presvedčenie, že v danom prípade nešlo o nutnú „organizačnú zmenu“, ale o zbavenie sa „nepohodlného“ zamestnanca, ktorý kritizoval interné pomery. Dočasné preloženie na iný odbor považoval za nezákonné a odvolací súd ho nesprávne právne posúdil. Vzhľadom na konkrétne osobitosti prejednávanej veci, na ktoré poukázal, mal za to, že výpoveď bola zo strany žalovanej uskutočnená v rozpore s dobrými mravmi.

4. Žalovaná považovala dovolanie za neprípustné vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v dovolaní uvádza len všeobecne, že ho podáva na základe § 421 ods. 1 C.s.p. Osvedčenie prípustnosti dovolania proti rozsudku v danom prípade nemožno nahradiť len všeobecným odkazom na dovolací dôvod podľa § 432 ods. 2 C.s.p. Preto je podľa nej namieste ho odmietnuť. Podľa jej právneho názoru dovolanie nie je ani dôvodné. Žalobca v podanom dovolaní sponchybnuje právne posúdenie veci, hoci podľa nej právna kvalifikácia súdu v napadnutom rozsudku nevybočuje z medzí platnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na posudzovanú vec i konštantnej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Súd dospel k správne právnemu záveru, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru je platným právnym úkonom, keď boli splnené všetky formálne, obsahové i všetky ďalšie podmienky vyžadované platnou právnou úpravou. Teda boli splnené všetky zákonné podmienky pri výpovedi zo štátnozamestnaneckého pomeru danej žalobcovi, t.j. a/ vykonanie organizačnej zmeny prostredníctvom rozhodnutia generálneho riaditeľa, b/ žalobca po návrate z dlhodobej práceneschopnosti zostal funkčne nezaradený, pretože sa skončilo jeho dočasné preloženie na inom odbore a na základe predmetnej organizačnej zmeny bolo zrušené funkčné miesto v organizačnej zložke, kde pracoval a bolo potrebné riešiť jeho pracovné zaradenie, pretože nemohol zostať funkčne nezaradený, c/ žalobca neprijal ponuku trvalého preloženia na voľnú pracovnú pozíciu, pričom súhlas s trvalým preložením nevyslovil ani neskôr, d/ prerokovanie výpovede s odborovým orgánom, e/ výpoveď obsahuje všetky formálne náležitosti vrátane presne vymedzeného výpovedného dôvodu, f/ výpoveď bola žalobcovi doručená 4. marca 2013, g/ štátnozamestnanecký pomer žalobcu sa skončil uplynutím výpovednej doby 31. mája 2013.

Preto podľa jej názoru je výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru platná. Odmietla tvrdenie žalobcu „len“ o presunutí pracovného miesta na iné pracovisko. Nebolo totiž možné dlhodobo akceptovať kritickú personálnu situáciu na odbore vôd v Bratislave, aby vedúci zamestnanec organizácie vykonával pracovnú pohotovosť, čo bolo motívom predmetnej organizačnej zmeny. Predmetnou organizačnou zmenou došlo k zrušeniu funkčného miesta na odbore vôd Stáleho pracoviska Nitra, na ktorom bol žalobca zaradený a následnému zriadeniu funkčného miesta na Odbore vôd Inšpektorátu v Bratislave. Išlo teda o dve odlišné pracoviská sídliace v rôznych mestách. Nesúhlasila ani s ostatnými námietkami žalobcu vyslovenými v dovolaní. So závermi súdov nižších inštancií sa stotožnila a považovala napadnutý rozsudok za vecne správny.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Procesné účinky teda dovolanie vyvolalo po tomto dni. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa.

7. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C.s.p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

8. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. V danom prípade žalobca podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

9. V zmysle § 421 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

11. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.).

12. Z obsahu dovolania možno vyvodiť (§ 124 ods. 1 C.s.p.), že dovolací dôvod, ktorý žalobca uplatnil, treba posúdiť podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Žalobca v dovolaní namietal, že odvolací súd dospel vo svojom rozhodnutí k nesprávnomu právnomu záveru, že boli splnené všetky podmienky pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Dôvodil, že výpoveď zo 4. marca 2013 bola neurčito vymedzená, čo v zmysle zásady incerta pro nullis habentur spôsobilo neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu. Odklon právneho záveru odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu odôvodnil poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu z 31. októbra 2011 sp.zn. 1 Cdo 124/2010, z ktorého odôvodnenia vyplýva nasledovné: „Pri nedostatku určitosti výpovede spočívajúcej v tom, že zamestnávateľ dôvod výpovede vo výpovedi buď vôbec skutkovo neuvedie, alebo ak dôvod uvedie (vymedzí) natoľko neúplne (nekonkrétne), že len s pomocou výkladu takto nedostatočne prejavenej vôle bez nutnosti doplnenia

(neuvedených) údajov jej obsah pre nejednoznačnosť objasniť nemožno (v takom prípade potom platí incerta pro nullis habentur, teda čo je neurčité, pokladá sa za neexistujúce), je takáto výpoveď neplatná. Pri výklade prejavu vôle nie je významným (podstatným) to, či je alebo nie je daná existencia skutočností, ktoré by inak prípadne mohli zakladať dôvod pre výpoveď z pracovného pomeru (pomocou výkladu prejavu vôle, ako už bolo spomenuté, nemožno prejav vôle nahradzovať či dopĺňať o to, čo prejavené nebolo), ale samotný obsah prejavenej vôle žalovaného.“

15. V prejedávanej veci žalovaná 4. marca 2013 doručila žalobcovi výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. z dôvodu, že rozhodnutím č. 5/2012 generálneho riaditeľa o organizačnej zmene zo 17. októbra 2012 sa jeho štátnozamestnanecké miesto zrušilo, čím sa stal pre žalovanú, ktorá ho nemala možnosť ďalej zamestnávať podľa služobnej zmluvy, nadbytočným. Ponúknuté voľné miesto u žalovanej na Odbore integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra žalobca neprijal a ani sa so služobným úradom nedohodol inak. Dovolací súd považuje skutkové vymedzenie dôvodu výpovede za jednoznačné, určité a nezameniteľné s iným výpovedným dôvodom. Výpovedný dôvod bol po skutkovej stránke konkretizovaný tak, že je nepochybné, z akého dôvodu bol so žalobcom štátnozamestnanecký pomer skončený. V predmetnom rozhodnutí generálneho riaditeľa o organizačnej zmene je presne uvedené, ako sa zmenila systemizačná štruktúra SIŽP, pričom z neho vyplýva, že štátnozamestnanecké miesto žalobcu bolo týmto rozhodnutím žalovanej zrušené. Odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) dospel k správne právnemu záveru, že výpoveď daná žalobcovi je platným právnym úkonom, nakoľko v danom prípade boli splnené všetky podmienky (formálne aj obsahové), ktoré zákon o štátnej službe vyžaduje pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle § 47 písm. b/.

16. V žalobcom označenom rozhodnutí z 31. októbra 2011 sp.zn. 1 Cdo 124/2010 najvyšší súd dospel k záveru, že výpoveď daná zamestnancovi podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce bola neplatná z dôvodu neurčitosti výpovede. Uviedol, že, „V prejedávanej veci žalovaný ako zamestnávateľ v písomnej výpovedi z pracovného pomeru žalobcovi skutkové vymedzenie dôvodu výpovede podal ako nadbytočnosť na základe rozhodnutia predstavenstva. Výkladom takto prejavenej vôle bez nutnosti doplnenia o to, čo prejavené nebolo, nemožno vôbec zistiť, k akej organizačnej zmene u žalovaného malo dôjsť a na základe ktorého písomného rozhodnutia jeho predstavenstva sa tak malo stať; v čom konkrétne má spočívať nadbytočnosť žalobcu. Vymedzenie výpovedného dôvodu nadbytočnosti žalobcu je natoľko skutkovo vágne a neúplné (neurčité), že má za následok neplatnosť výpovede. Na tento zásadný nedostatok výpovede (neurčitosť prejavu vôle) a jeho dôsledok - neplatnosť posudzovanej výpovede správne poukázal vo svojom rozsudku odvolací súd.“ Uvedená situácia, kedy pochybnosti o tom, k akej organizačnej zmene u zamestnávateľa došlo, a ktorým rozhodnutím k nej malo dôjsť, spôsobili neurčitosť posudzovanej výpovede z pracovného pomeru a tento nedostatok založil neplatnosť výpovede, je však odlišná od prejedávaneého sporu, v ktorom je dôvod výpovede nepochybný.

17. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že odvolací súd sa v prejedávanej veci pri riešení otázky určitosti vymedzenia výpovedného dôvodu nijako neodklonil od právneho záveru vyjadreného v uvedenom rozhodnutí najvyššieho súdu.

18. Námietskou žalobcu, že žalovaná mu dala výpoveď v rozpore s dobými mravmi, sa dovolací súd nezaoberal, pretože v súlade s § 435 C.s.p. v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. Vychádzajúc z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku dovolací súd konštatuje, že tzv. novoty nie sú v zásade v dovolacom konaní prípustné, pretože dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt. Podľa § 442 C.s.p. je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a preto skutkovým podkladom pre rozhodnutie dovolacieho súdu môžu byť len tie skutočnosti a dôkazy, ktoré strany uviedli v konaní pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom, a to v takom rozsahu, ako sú uvedené v súdnom spise alebo v odôvodnení rozhodnutí súdov nižších inštancií (k tomu pozri Števíček, M., Fícová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1413). V

danom prípade z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca v nej nenamietal rozpor výpovede s dobrými mravmi a túto skutočnosť nenamietal ani v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. V podanom odvolaní namietal iba skutočnosť, že žalovaná mu neposkytla dostatočný časový priestor na prijatie ponuky voľného miesta v trvaní dvoch-troch dní, resp. na premyslenie a konečné rozhodnutie v tak dôležitej veci, pričom takéto konanie žalovanej bolo podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi.

19. Ostatné námietky dovolateľa súvisiace so splnením hmotnoprávných podmienok na uplatnenie výpovedného dôvodu podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. uvedené v dovolaní smerovali k jeho polemike s právnym posúdením veci odvolacím súdom. Žalobca síce v dovolaní uplatnil dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci, ale s výnimkou otázky určitosti právneho úkonu výpovede tento dovolací dôvod nevymedzil spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C.s.p. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 C.s.p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C.s.p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.) alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.). Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci však významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 432 ods. 2 C.s.p.

20. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ a f/ C.s.p.

21. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.